

OPTATIVA REVISTA

PRIMER_ESO

MÓINFORMA

INS MONTMELÓ

MÓINforma

FOTOS GRUP

Gràfiques Copymont

Evidències de violència de gènere al futbol femení

Diversos casos de violència de gènere al futbol femení constaten un problema de fons

Darío Morote i Sergio Aliaño

El nombre de víctimes de violència de gènere ha augmentat un 5,66% el segon trimestre del 2023 i el nombre de denúncies un 5,43% respecte al mateix període de l'any anterior, segons el darrer informe de l'Observatori del Poder Judicial. A Espanya hi ha 182.078 denúncies per violència de gènere. El racisme ha estat present en 34.000 actes arbitrals: 68 partits amb insults xenòfobs. Hi ha hagut de tot, llançaments de closques de plàtans, gestos de micos i insults com ximple i més coses.

L'estrella del futbol Deyna Castellanos i 23 jugadores veneçolanes més, van publicar una carta en què acusaven el seu antic entrenador, Zseremeta, d'abusos psicològics i sexuals, i d'assetjament per la seva orientació sexual. Els fets van ocórrer entre 2013 i 2017.

L'exdavantera australiana Lisa De Vanna va revelar que havia estat víctima d'agressions sexuals, assetjament i intimidació durant la seva carrera. Ella, amb 36 anys, va fer les acusacions per primera vegada en resposta a una publicació de Megan Rapinoe, a Twitter, on la internacional nord-americana comentava les acusacions de conducta indeguda contra l'exentrenador del Courage de Carolina del Nord, Paul Riley.

El futbol femení nord-americà s'ha vist commocionat per les acusacions que han sorgit després de l'acomiadament de Riley, exentrenador de la National Women's Soccer League (NWSL), per part del Courage de Carolina del Nord.

Un informe cita que algunes jugadores, durant anys, van ser assetjades sexualment per Riley (qui aprofitava la seva influència i poder). L'exjugadora de la NWSL Mana Shim va acusar Riley de ser un "depredador" que la "va assetjar sexualment", mentre que una altra exjugadora, Sinead Farrelly, va dir que el mal que Riley va provocar va calar-se profundament a la vida de moltes dones.

El novembre de l'any passat, el president de la Federació Haitiana de Futbol (FHF), Yves Jean-Bart, va ser expulsat del futbol de per vida per la FIFA després d'una investigació per acusacions d'assetjament i abús sexual.

El Comitè d'Ètica de la FIFA afirma que Jean-Bart havia "abusat de la seva posició i assetjat i abusat sexualment de diverses jugadores, incloses menors, violant el Codi Ètic de la FIFA".

També l'any passat, el Tribunal d'Arbitratge Esportiu va confirmar la sanció de per vida imposada per la FIFA a Keramuudin Karim, expresident de la Federació de Futbol de l'Afganistan, després d'investigar les acusacions que funcionaris masculins van abusar sexualment i físicament de jugadores de la selecció femenina.

Khalida Popal, una exjugadora afganesa, va declarar el 2018, que els abusos van tenir lloc durant un camp d'entrenament de set dies a Jordània, a finals de gener d'aquell any.

El canvi climàtic a Europa és evident

Durant l'última dècada Europa ha registrat xifres rècords relacionades amb el medi ambient

Jan Díaz i Pol Rodríguez

L'impacte ambiental del canvi climàtic a Europa es pot veure en l'augmenta de la intensitat dels fenòmens meteorològics extrems: onades de calor, sequeres i inundacions. A més, afectacions dels hàbitats i extinció d'espècies úniques al nostre continent. Efectes més evidents durant aquesta última dècada. A Europa, els majors augments de temperatura es noten en les regions meridionals i a prop de l'àrtic. Les precipitacions disminueixen al sud i augmenten al nord i al nord-oest.

Això va ser discutit recentment a diversos informes publicats pel Banc Mundial. Un clima canviant que afecta més a les persones més pobres dels països en desenvolupament. Les sequeres o pluges torrencials que deriven en inundacions són desastroses per a les persones sense defenses ni estalvis. Zimbabwe, amb un índex de 0,593, es troba al lloc 147 del rànquing d'IDH format per 191 països publicat per dadesmacro.com, cosa que el situa molt lluny de Suïssa que, amb un IDH de 0,962, és el primer.

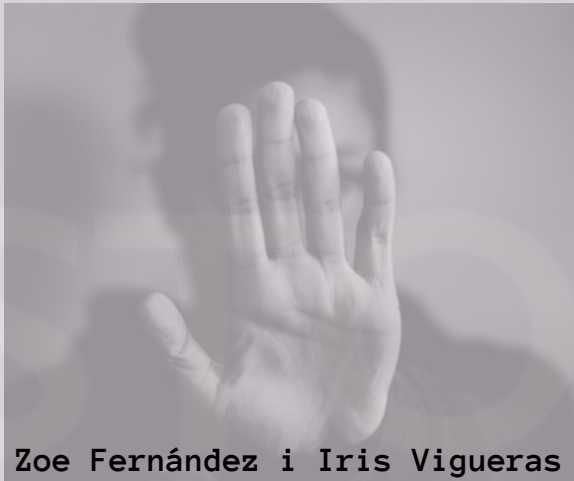
A mesura que el clima de la Terra s'escalfa, les sequeres cada cop més severes i freqüents a les regions amb un clima més sec, es tornaran més seques i amb un risc més gran d'incendis forestals. El canvi climàtic durant l'última dècada a Europa es manifesta amb temperatures més càlides amb mitjana mundial al 2019 superior a $1,1^{\circ}$. L'any més càlid va ser 2016.

En termes absoluts, el país amb major nombre de morts vinculades a la calor al llarg de tot l'estiu de 2022 va ser Itàlia, amb un total de 18.010 morts. El segueix Espanya, amb 11.324 defuncions i la tercera plaça l'ocupa Alemanya, amb 8.173.

D'altra banda, en l'increment en la temperatura, el país que va registrar un valor més alt va ser França, amb $2,43^{\circ}\text{C}$ sobre els valors mitjans del període 1991-2020. El segueixen Suïssa ($2,30^{\circ}\text{C}$), Itàlia ($2,28^{\circ}\text{C}$), Hongria ($2,13^{\circ}\text{C}$) i Espanya ($2,11^{\circ}\text{C}$).

Europa és el continent que està experimentant un major escalfament, fins a 1°C més que la mitjana global. Les estimacions apunten al fet que, en cas de no mediar una resposta adaptativa eficaç, el continent s'enfrontarà a una mitjana de més de 68.000 morts prematures cada estiu cap al 2030 i més de 94.000 cap al 2040.

Zoe Fernández i Iris Vigueras

Casos de violència de gènere a tot el país

L'augment de la identificació de casos de violència de gènere a Espanya posa de manifest la necessitat d'aplicar la llei vigent

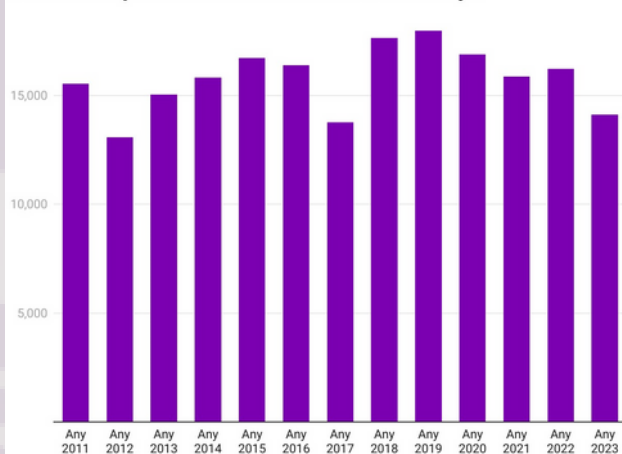
La violència de gènere és un problema molt greu que té cara i nom. La seva manifestació hi és present a les amenaces, la coerció, la manipulació sentimental, l'agressió sexual, el matrimoni infantil, la mutilació genital femenina i els suposats crims d'honor.

El darrer any mostra les estadístiques completes de casos de violència de gènere. (2022) es van presentar 182.078 denúncies per violència de gènere, el 71,6% per part de les mateixes víctimes (només l'1,8% per familiars). De les 57.059 sentències dictades, 44.191 (77,4%) van ser condemnatòries. Catalunya és la segona comunitat autònoma amb més casos de violència de gènere a Espanya.

L'OMS estima que una de cada tres dones (35%) al món ha patit violència masclista, física o sexual. També es calcula que només la denuncia una de cada tres. Tot seguit, un repàs de les diferents violències i les seves xifres –quan n'hi ha– a Espanya.

Segons el perfil de la dona atesa, la majoria té entre 41 i 51 anys, tot i que hi ha casos a totes les franges d'edat, fins i tot hi ha dues menors d'edat. La gran majoria estan casades i són actives laboralment parlant. A més, la meitat entren al servei per iniciativa pròpia, mentre que en menor mesura ho fan derivades per altres departaments d'Afers Socials o la policia. Un 5% pateix alguna discapacitat.

Denúncies per violència masclista a Catalunya

Una gran part d'aquestes denúncies és per maltractaments a casa que representa un 36,8% del total de fets delictius denunciats (5.226 de 14.187). Li segueix el delictes d'amenaces que suposa un 22,8% del total.

En menor prevalença, les dones denuncien trencaments de condemna que correspon a un 14,3% del total i violència física/psíquica habitual en un 8,3% del total dels fets delictius denunciats.

Més de 9.000 dones viuen amb una mesura de protecció, així i tot, han de conviure amb el trencament de condemna del seu agressor. De fet, una de les dades que més preocupa és l'augment del trencament de condemna, amb una pujada del 17,6%. En qualsevol cas, denunciar, diuen, és el factor de protecció clau, tot i que mesures com les 80 polseres telemàtiques que porten els condemnats, ajuden a evitar casos de violència greus.

En 9 dels 14 feminicidis d'aquest any l'entorn tenia coneixement que hi havia situacions de conflicte en la relació. També s'ha detectat entre els joves algunes d'aquestes conductes que ells no identifiquen com a violència masclista. 131 dels detinguts o investigats tenen entre 14 i 17 anys.

La immigració és un dels reptes més importants que afronta la societat europea

A Europa cada país adopta un tipus de política migratòria en funció de les seves necessitats

Nour Laaribi i María García

L'arribada d'immigrants a Europa continua sent un problema prioritari a resoldre per part de la Comunitat Econòmica Europea. Controlar els fluxos d'immigració és un dels reptes més importants que afronta la societat europea en l'actualitat. Des de l'any 2020 a Europa hi ha, aproximadament, 500 milions d'habitants i 55 milions són famílies encapçalades per una persona que ha nascut en un país diferent.

Durant la crisi migratòria de 2015-2016, la guerra de Síria va provocar 1,8 milions de creues irregulars en les fronteres europees. Des d'aquest període, no han parat. En aquest moment va provocar un col·lapse econòmic a Itàlia i Grècia. Molts països van tancar fronteres fins a l'acord de reubicació (amb dret d'asil) i reamentament (persones fora de la unió que necessitaven protecció internacional).

Els immigrants venen amb barques i també es colen en transports de mercaderies. Han de tenir sort perquè arribin a l'altra frontera. La major part d'immigrants venen del Marroc, de la part nord d'Àfrica. Passen per la frontera d'Àfrica fins a arribar a Espanya. També venen de països subsaharians.

El conflicte entre Rússia i Ucraïna a les portes d'Europa va fer que s'activés per primera vegada la Directiva de Protecció temporal (el sistema subsidiari que es preveu en cas que es produeixi l'arribada massiva de desplaçats per guerra, violència o violacions de drets humans).

És a dir, a la UE per donar més protecció als éssers humans, s'ha desenvolupat un sistema de protecció en tres nivells: (1) un nivell més gran de protecció equiparable a l'asil (requisits estrictes que estableix el Conveni de Ginebra sobre refugiat), (2) la protecció subsidiària: en cas que no es compleixin els requisits estrictes del CV. de Ginebra, es dona un nivell de protecció menor a les persones i (3) finalment, la protecció temporal, mitjançant la qual es dona acollida durant un temps als sol·licitants en cas de guerra, i que es troba regulat a la Directiva de protecció temporal que es va activar per primer cop amb motiu d'aquesta guerra.

La crisi econòmica a Espanya és actualitat

Els preus es disparen durant aquest any 2023 i afecten totes les butxaques

Raúl Rubio i Saray San Martín

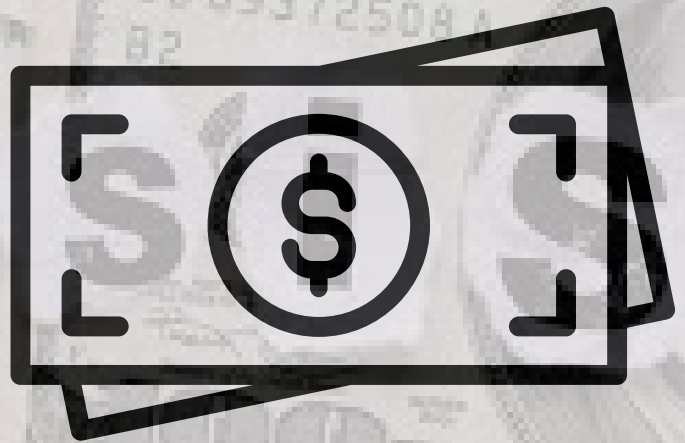
L'any passat els preus van anar escalant molt ràpid, sovint van pujar de forma doble sense parar. Aquest any 2023, difícilment es pot aturar la descomunal cursa que porten els preus de tots els productes de la compra bàsica i la resta. La població no pot pagar tampoc els preus de la benzina i l'energia que s'uneixen a l'alimentació. Tot un conjunt de factors relacionats amb les conseqüències de la pandèmia i amb la invasió d'Ucraïna i les altres guerres al món.

Per exemple, l'estratègia de la granja a taula recentment llançada per la Comissió Europea, una pedra angular del Pacte Verd Europeu, se centra en la producció d'aliments. Estableix pautes de sostenibilitat ambicioses per als actors agrícoles amb vista a reduir els impactes ambientals de la indústria.

La inseguretat alimentària ha anat en augment des del 2018. Fins i tot abans de la invasió de Rússia a Ucraïna, es feien sentir els efectes negatius i freqüents dels canvis climàtics, els conflictes regionals i la pandèmia, que es reflectien en la pertorbació de la producció i la distribució d'aliments i en l'augment del cost d'alimentació per a les famílies.

La inflació s'estabilitza en un 3,5% al mes d'octubre d'enguany per a intentar millorar el comportament dels preus dels aliments i la baixada dels carburants. Els aliments que més han pujat són: farina, oli, sucre, l'arròs, etc. A Catalunya els preus han pujat un 10% en els últims dotze mesos i a Espanya un 15,7%.

La situació va empitjorar encara més amb la guerra a Ucraïna, i van augmentar de manera més pronunciada els preus dels aliments i els fertilitzants, cosa que va perjudicar els importadors i va provocar que diversos països imposessin restriccions a l'exportació. L'impacte del xoc alimentari es deixa sentir a tot arreu. El patiment ha empitjorat a 48 països, molts dels quals tenen una gran dependència de les importacions d'Ucraïna i Rússia, i la majoria són països d'ingrés baix. D'aquests, al voltant de la meitat són especialment vulnerables a causa dels greus problemes econòmics, les institucions deficientes i la fragilitat.

Es dispara la inflació dels preus dels cotxes a Espanya

Els preus dels cotxes nous des de l'any 2019 han tingut una pujada del 30%

Ion Ortuño i Ziyad Rachid

El preu mitjà dels cotxes nous adquirits fins a l'agost d'aquest any (amb l'impost de matriculació) va ser de 23.613 euros, 5.552 euros més que abans de la pandèmia i els matriculats al setembre va ser de 21.201 euros, xifra que suposa una pujada del 10,7%, mentre que des de començament d'any va augmentar fins als 20.371 euros, un 7,2% més que en el mateix període de l'any anterior. Això, evidentment, es nota molt als preus dels cotxes. Donaré uns exemples: Dacia Sandero, passant de 8400 Euros a 14000, Seat Leon, passant de 17400 Euros a 26000, Nissan Qashqai, passant de 16400 Euros a 32400 entre molts més.

La xifra recaptada per l'impost es va situar en 390,2 milions d'euros durant els nou primers mesos de l'any, xifra que implica un augment del 47,31% en comparació amb els 264,88 milions d'euros del mateix període de l'any anterior, segons dades facilitades per l'Agència Tributària. Degut a l'inflació, els models y marques que es poden comprar per 20000 Euros, el preu mitjà dels vehicles a Espanya, van empeorant, per exemple: Abans, per 20000 Euros, et podies comprar un "Honda Civic", "Skoda Octavia" o un "Mini Cooper", però, ara, els cotxes assequibles per 20000 Euros són "Honda Jazz", "Skoda Fabia" o "Renault Megane", l'últim passant els 23.000 euros. Efectivament, els models que podies comprar abans eren millors i millor equipats que els d'ara, pel mateix o fins i tot un preu més baix

Tot i que el cost de vida i la inflació s'ha disparat en el període 2017-2022 fins a un 12,8%, el preu dels cotxes nous supera àmpliament aquest percentatge i se situa en un 35% de mitjana, quasi el triple de l'IPC dels últims cinc anys. L'informe de l'OCU apunta que aquest fort increment es deu a uns quants motius, com ara l'escassetat de microxips semiconductors, l'augment de preu de les primeres matèries i de l'energia, els costos de transport i distribució o les multes milionàries que la UE ha imposat als principals fabricants per les emissions de gasos contaminants, entre altres.

Tot i això, no només els cotxes nous són els que pugen de preu, els de segona mà, també pugen de preu, ja que fa tan sols 3 anys, la mitjana de cotxes d'ocasió, era de 15000 euros, que ja era un preu alt per ser de ocasió, però ara el preu és encara més alt. , la qual cosa és força irònic tenint en compte que haurien de ser molt més barats.

El maltractament animal es manifesta als carrers del Vallès Oriental

Sovint, als carrers dels nostres pobles es troba un percentatge elevat d'animals abandonats a la seva surt

Vicenç Mallol i Ayrton Machagua

Allibera! és una ONG fundada a Barcelona l'any 2004, actualment amb presència a diversos països. En els darrers anys s'ha centrat els seus esforços en elaborar propostes d'incidència política que puguin permetre modificar la legislació i avançar en la consideració moral de tots els animals.

L'associació ha presentat diverses denúncies contra el maltractament d'animals domèstics en mercats setmanals ambulants de Catalunya. Concretament, l'organització ha denunciat els ajuntaments on se celebren aquests mercats.

L'ong denuncia que molts animals són (aixafats o asfixiats en petites gàbies) al sol o la pluja durant hores i amb símptomes de desmai o malaltia, a més d'estrès, apatia, comportament agressiu o depressiu i alts índexs de mort. Libera!, després de gravar diversos vídeos amb aquests maltractaments, ha començat una campanya anomenada **Mercats ètics** per demanar l'abolició d'aquestes pràctiques.

Unidos contra el maltrato animal

És important saber que un 75% de gossos han estat abandonats o escapats del seu residu, també hi ha un 99% de gats que no tenen microxip a més els animals recollits no han estat esterilitzats.

Cada 18 minuts es recull un animal abandonats a Catalunya, xifres diàries significa que l'abandonaments de animals uns 80 animals abandonats.

El maltractament animal te dos tipus maltractar un animal, directa o indirecta. Les multes del maltrat animal es de uns 30,000 euros per maltractar els animals. En els nacions unides te un 22% de perill de les razas de animals i també hi ha més de 10,000 denúncies animals.

